

PALJU ÕNNE!

Tiina Kõrtsini

EDA-INES ETTI SAAB EMAKS: oleme väga õnnelikud

Lauljanna ja saatejuht **Eda-Ines Etti** (39, pildil) saab oma ärimehes elukaaslase **Mart Vipsiga** (37, pildil) lapse, kirjutab Kroonika.

„Ootame beebit meie perre sügisel ja oleme väga õnnelikud,“ ütles Eda-Ines. „Kuna teema on isiklik, siis ma pikemalt praegu ei kommenteeriks,“ jäi tulevane ema Kroonikale vastates napisõnaliseks. „Seda võin kinnitada, et bändiga saab suve jooksul mind veel lavadel esinemas näha.“

Vastused küsimustele, kas oodata on poega või tütar või kas laps sünnib diplomaatlikku Kaalude või perfektsionistlikku Skorpioni päikesemärki, jättis lauljanna samuti enda pere teada. **KROONIKA**

Krista Lensin hakkab ETV+ saatejuhiks

ETV+ väitlussaade „Kes keda?“ muutub sügishooajal kakskeelseks, iganädalane väitlussaade hakkab toimuma eesti ja vene keeles ning Andrei Titovi kõrval liitub teise saatejuhina **Krista Lensin** (49, pildil), vahendab Menu.

Krista Lensini sõnul on tegemist põneva väljakutsega mitmel põhjusel. „Television on mulle alati olnud südamele lähedane ja „Kes keda?“ annab võimaluse panna end proovile täiesti uut moodi. Oma senises töös olen olnud pigem rääkija, nüüd võtan saatejuhina kuulaja rolli,“ märkis ta ning tänas ERRi ja ETV+ võimaluse ja usalduse eest.

„Tunnen vene keeles rääkimisest tegelikult puudust,“ tunnistas Krista ja lisas, et saatejuhina läks tal vene keelt vaja, tehes saadet „Sind otsides“ Venemaal. **OHTULEHT.EE**

Robin Roots

JÜRI MÕIS: mina sõpradele laenu ei anna

Hansapanga asutaja **Jüri Mõis** (63, pildil) sõpradele raha ei laena, sest see võib suhted sassi ajada, kirjutab Kroonika.

„Mina ei anna sõpradele laenu. Olen korraldvalt kõrvalt näinud, kuidas sõbrast jäädakse ilma. Ütlen ausalt välja, et kui sõber küsib laenu, siis ma vastan: ma ei tea, kas sa oled krediitkõlblik. Selle teeb pank kindlaks. Ja kui sa pole krediitkõlblik, siis viib see sõpruse. Iseasi, kui minult on abi palutud. Annan igal aastal üle 20 000 euro heategevuseks,“ räägib mees oma põhimõtetest rahaga ümberkäimisel ja soovib säästmiseks kõigil oma teenistusest 5–10 protsenti kõrvale panna. **KROONIKA**

„Tuule varju“ autor Zafón suri vaid 55aastaselt

Reedel suri oma Los Angelese kodus maailmakuulus hispaania kirjanik **Carlos Ruiz Zafón** (55, pildil), kelle looming eesotsas „Tuule varjuga“ on tuntud ja armastatud Eestiski.

Hispaania meedia teatel oli Zafónil kaks aastat tagasi diagnoositud soolevähk.

„Oleme kaotanud maailma ühe loetuima ja imetuima hispaania kirjaniku,“ kirjutab Twitteris Hispaania peaminister Pedro Sánchez. Barcelonas sündinud ja reklaaminduses alustanud menükirjaniku teoseid on müüdnud maailmas üle 38 miljoni eksemplari ja tõlgitud enam kui 40 keelde. Zafóni kuulsaim romaan „Tuule vari“ ilmus aastal 2001 ning sai 2004. aastal seoses ingliskeelse tõlke ilmumisega ülemaailmseks bestselleriks. Eesti keeles ilmus „Tuule vari“ 2008. aastal Kai Aareliu tõlkes. **OHTULEHT.EE**

35 aastat tagasi 13. juunil suri näitleja **Urmas Kibuspuu**, kelle

URMAS KIBUSPUU VIIMANE KAASLANE TATJANA JÄRVI:

„Urmas oli minu jaoks kui tabamata ime.“

ELU.OHTULEHT.EE

Juhataja Katrin Roht
Tel 614 4058
katrin.roht@ohtuleht.ee

KATRIN HELEND-AAVIKU
katrin.helend-aaviku@ohtuleht.ee

„Urmas näitas oma õrnahingelist külge neile, keda ta usaldas. Ju ta siis mind usaldas, et ta end mulle nii palju avas. Aga ka minu jaoks jäigi ta lõpuni veidi salapäraseks. Ta oli minu jaoks nagu tabamata ime. Seepärast oli temaga alati väga huvitav,“ meenutab Tatjana Järvi, kes oli Urmas Kibuspuu kõrval tema viimased aastad. Neid ühendas sügav hingeline side.

„Juba 35 aastat on möödas...“ vajub Tatjana hetkeks mõttesse. Ta pole aastaid lugenud. Neid, mis on möödunud Urmase lahkumisest. Ajal on võlujõud kaotada aastate, kuude ja päevade mööde ning kõita mälestused erivärviliseks lillekimbuks.

Tatjanale meenub üks suvine päikseline päev. Üsna samasugune kui see, mil temaga kokku saan ja me Nõmme turu kivi-müüri ääres piibeletti müüvast vanaprouast mööda jalutame ning kohvikuaeda päiksevarju istume.

„Mul oli sel päeval Estonias trenn, õhtul pidi olema „Luike-de järve“ etendus. Vahepeal oli aga vaba aeg ja käisime – mina, minu sõbranna ja Urmas – lihtsalt mööda Tallinna kolmas. Pärast istusime Kiek in de Köki juures mäenõlval, ninad päikse poole, Urmas meie kahe vahel. Alkohoolseid jooke me ei tarbinud, aga nii lõbus oli olla, hirnusime naerda kogu aeg. Eks vist Urmas jälle rääkis oma hiidlase nalju. Meist läks mööda Urmase lahkumisele talle lõbusalt järele: „Ära mõtle midagi, meil pole ühtegi grammi sees!“

Tatjana teab, et näitlejatest kiputakse ikka arvama, et nad on joodikud ja huligaanid. „Võib-olla mõni ongi, aga Urmas kindlasti mitte. Ta oli hinge poolest äärmiselt delikaatne, südamlilik, osavõtlik, abivalmis. Ja kõike seda läbi oma huumoriprisma. See huumor ei jätnud teda isegi puhkehetkel,“ meenutab ta, et kuna Kibuspuu isa oli hiidlane, oli ka Urmasel hiidlastele omane huumorimeel.

„Käisime Hiiamaal ka kahekesi koos. Ükskord läksime väikesel Saarnaki laiule, mis on täies-

Tatjana Järvi tutvus Urmas Kibuspuuga Ago-Endrik Kerge filmi „Savoy ball“ (1985) võtetel. Urmase tervis läks halvemaks „Savoy balli“ võtete lõpu poole. „Viimastel võttepäevadel Urmast enam ei olnud. Filmis on toodud põhjenduseks, et tegelaskuju ei saanud tulla, sest tal oli ees kauge-kauge sõit...“ meenutab Tatjana.

ti ära lõigatud suurest maailmast. Käisime selle risti-pöiki läbi. Kalurid viisid meid paadiga sinna ja töid kokkulepitult ajaks tagasi,“ räägib Tatjana. Hiiamaal olles astusid nad ka Urmase tädi juurest läbi. Sellel mälestusel on isegi lõhn. „Ta oli huvitav tädi, kes kogus seepe. Kõik, kes talle külla tulid, töid kingituseks seebi. Tuba oli maast laeni seepe täis,“ naerab Tatjana. „Urmas tavatses öelda, et ära pane tähele, hiidlased ongi natuke imelikud.“ Küllap tema juba teadis, sest temaski oli ju hiidlase verd.

„Urmasega oli alati huvitav.“

Tatjana tutvus Urmasega Ago-Endrik Kerge filmi „Savoy ball“ võtetel. Urmas Kibuspuul oli seal täita Celestine'i roll ja Tatjana Bassova tantsis filmis balletitrupiga kankaani. Kuna Estonia ja draamateatri vahel olid sõprusidemed, aitasid ka teatriinimeste ühised koosviibimised nende teineteisele kaasa. „Nagu teada, on baleriinid kõigi näitlejate lemmikud ja ka paljude väljalitnud.“

Enamasti sai kahe teatri rahvas pidulauas kokku pärast iga-

Kaader filmist „Savoy ball“/ Eesti filmi andmebaas

vine eine – peenralt oli alati võtta rohelist salatilehti, mille juurde lõigati värsket kurki. „Tore oli Urmasega koos aias istuda, rääkida teatrit ja arutada raamatute üle. Me lugesime huvitavaid raamatuid, mitte tavapäraseid, vaid filosoofilisemaid. Urmase vaimne ja hingeline pool oli publiku eest varjatud. Tal oli väga hell hing,“ ütleb Tatjana, et näitlejad püüavad seda ju varjata, et näida tugev ja mitte olla haavatav.

„Ta näitas oma õrnahingelist külge neile, keda ta usaldas. Ju ta siis mind usaldas, et ta end mulle nii palju avas. Aga ka minu jaoks jäigi ta lõpuni veidi salapäraseks. Ta oli minu jaoks nagu tabamata ime. Seepärast oli temaga alati väga huvitav.“ Tatjana ütleb, et just hingeline side oli peamine, mis neid kahte sügavalt ühendas. Ühiseid tulevikuplaane nad ei arutanud. Mõlemal oli palju tööd ja tunti rõõmu koos olnud hetkedest. Kõik muu oli ju alles ees. Nii nad uskusid.

Matusele ei saanud minna

Juba varem peavalusid kurtunud Urmase tervis läks halvemaks „Savoy balli“ võtete lõpu poole. „Viimastel võttepäevadel Urmast enam ei olnud. Filmis on toodud põhjenduseks, et tegelaskuju ei saanud tulla, sest tal oli ees kauge-kauge sõit...“

Urmase lahkumine oli väga ootamatu. „Ta kurtis juba ammu peavalusid. Nägin, et midagi on valesti. Aga ta ju ei läinud arsti juurde.“ Sel õhtul, kui Tatjanale helistati, et Urmas viidi haiglasse, oli ta ise parajasti varietees tööl, et baleriinipalgale lisa teenida. Hommikul tuli juba kurb uudis. „Ma ei saanudki tema kõrval olla,“ sõnab ta mõtlikult. „Ma ei saanud isegi tema matustele minna.“ Matustega samal päeval pidi ta lendama trupiga Bulgariasse etendusi andma. „Ma tahtsin jääda matustele, aga öeldi, et see ei ole võimalik – kõik on juba ära organiseeritud. Mul ei olnud valikut. Ma ei saanud jääda.“ Matustel käis Tatjana asemel tema vanaema. „Tellisin pärga oma maitse järgi, rääkis vanaemale, kuhu draamateatri juures tulla. Seal näitlejad aitasid ta bussi peale ja pärga tõsta. Tema eest hoolitseti hästi. Kõik ju teadsid, et ma ei saanud tulla...“

Võib-olla oli Tatjana suur kaotusvalu see, mis Urmase matu-